

Провідними критеріями сучасної соціокультурної реальності, яка знаходиться на інформаційному етапі розвитку, є мінливість, хаотичність і невизначеність. Варто зауважити, що саме креслена динамічність функціонування сучасного суспільства детермінує дуже швидкий ритм людського життя, а часом і розмитість її ціннісних орієнтирів.

Необхідність адаптації до нової реальності соціального простору вимагає від особистості демонстрації високого рівня незалежності, відповідальності, дисциплінованості та чуйності. Слід зазначити, що успішність процесу адаптації особистості в умовах трансформаційних змін визначається не лише широким спектром її ресурсів, а й готовністю своєчасно їх застосувати в ситуаціях, що вимагають негайного прийняття рішень, виконання конкретних дій [6].

У цьому контексті закономірним є стрімке зростання актуальності та соціальної значущості досліджень, які спрямовані на вивчення феномену прокрастинації. Затим, що схильність людини до прокрастинації загрожує її психологічному благополуччю, викликає стрес, почуття провини та втрату продуктивності, гострі емоційні переживання власної невдачі.

Прокрастинація – постійне добровільне відкладання важливих справ, яке супроводжується відчуттям дискомфорту та негативними емоційними переживаннями, виступає тим фактором, який найбільшою мірою гальмує процес саморозвитку, заважає людині самореалізуватися, та дотримуватися намічених цілей та планів тому вимагає детального вивчення та розробки ефективних заходів для боротьби з нею [12].

Прокрастинація є досить складним об'єктом, про що свідчить значна кількість наукових досліджень, присвячених їй:

- особливості прокрастинації та її причини досліджували такі відомі американські психологи та науковці як Л. Палладіно, П. Людвіг, Д. Перрі;

- вітчизняні дослідники звернулися до дослідження цього явища пізніше, серед них С. Бабатіна, Є. Бази́ка, М. Дворник, Н. Крейдун, О. Невоєнна, О. Поліванова.

У роботах дослідників здійснено аналіз причин прокрастинації; індивідуально-особистісні особливості прокрастинаторів; наслідки відкладання; соціально-культурні і демографічні відмінності прокрастинації. Проте, на розвиток прокрастинації впливає і соціальне середовище, яке вимагає проведення досліджень у конкретних колективах [27].

Крім того, науковці, коли мова йде про молодь, частіше вдаються до аналізу академічної прокрастинації як відкладання на потім навчальних завдань, тоді як аналізу загальної прокрастинації призначено в науці значно менше уваги, що й викликало наш інтерес до проблеми загальної прокрастинації молоді.

Об'єкт дослідження: прокрастинація як психологічне явище.

Предмет дослідження: особливості прокрастинації студентів – майбутніх психологів.

Мета дослідження: теоретичне дослідження прокрастинації як типової соціально-психологічної проблеми сучасної молоді та емпіричне дослідження особливостей проявів прокрастинації у юнацькому віці.

Завдання дослідження:

1. Проаналізувати наукову та науково-методичну літературу з питань дослідження прокрастинації як типової соціально-психологічної проблеми сучасної молоді.

2. З'ясувати види і типи прокрастинації та їх особливості.

3. Дослідити причини та наслідки прокрастинації у сучасної молоді.

4. Провести емпіричне дослідження за проблематикою роботи.

5. Проаналізувати його результати та узагальнити їх у висновках.

Гіпотезою бакалаврської роботи є наукове припущення про зв'язок прокрастинації з особистісними особливостями (зокрема, з її переживаннями та здатністю до самоорганізації діяльності)